

má-li býti použití tohoto předpisu po rozumu zákona odůvodněno, býti dány jednak konkrétní skutečnosti v osobě uchazeče nebo příslušníků jeho rodiny, jednak kauzální souvislost mezi těmito skutečnostmi a domněnkou, že živnosti bude v některém určitém směru svrchu uvedeném zneužíváno.

Rozhodnutí druhé stolice, jehož důvodů se nař. rozhodnutí dovolává, uvádí ovšem, že manžel st-lčin byl dvakrát odsouzen pro přestupek § 411 tr. zák., mimo to potrestán pro neoprávněné provozování živnosti a že požívá špatné pověsti.

Ale jakého zneužití živnosti se úřady obávaly a jakým postupem myšlenkovým dospěly vycházejíce od konkrétních skutečností manžela st-lčina se týkajících — měly-li takové skutečnosti vůbec na mysli — k závěru, že zneužití živnosti v některém směru v § 18, odst. 2 vyznačeném jest se obávati, ani z rozsahu rozhodnutí II. a III. stolice, ani ze souvislosti těchto rozhodnutí se spisy správními poznati nelze.

Není tedy skutkový podklad nař. rozhodnutí ani z jeho obsahu, ani ze spisů správních patrný a musilo pro tuto vadu nař. rozhodnutí býti zrušeno podle § 6 zák. o ss.

Č. 2114.

Zvěrolékařská policie: Kdy lze odepřít náhradu za zvíře z úředního rozkazu zabitě?

(Nález ze dne 21. března 1923 č. 4667).

V ě c: Josef P. v K. (adv. Dr. Veleslavín Wahl z Prahy) proti ministerstvu zemědělství o odškodnění za poražené koně.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Rozhodnutím zsp-é v Brně ze dne 5. června 1920 nebyla st-li Josefu P. v K. a Anně B. v D. přiznána náhrada ve smyslu §u 51 zákona ze dne 6. srpna 1909 č. 177 ř. z. za koně, kteří byli k úřednímu rozkazu zabiti podle §u 34 cit. zák. Rozhodnutí dovolává se ustanovení odst. a), d) §u 53 uved. zák. a uvádí tyto důvody:

Dle vyšetřovacích spisů dovedl Josef P. koně od Anny B. z D. a od Ř. z O. bez dobytčího pasu a byl osp-ou v P. potrestán pro přestupek §u 8 cit. zákona pokutou 20 K. Anna B. převedla roku 1918 jednoho koně z P. bez dobytčího pasu, což znamená také přestupek §u 8 zák. o zvířecích nákazách. Dle vyšetřujících spisů byla ozhrívka do D. a K. zavlečena koněm pocházejícím z Ukrajiny, u kterého dle vyšetřovacích spisů onemocnění mohlo býti několik let staré. Dle toho byl kůň tento ozhrívkou stížen již v čas dovedení z Ukrajiny, tedy před uplynutím 90 dnů po dovedení z cizozemska, lhůty stanovené prováděcím nařízením ze dne 15. října 1909 č. 178 ř. z. k §§ 53 a 54.

Odvolání z tohoto výnosu min. zemědělství nař. rozhodnutím zamítlo z důvodů, že jednak ozhrívka zavlečena byla koněm, vraným valachem, dovezeným z Ukrajiny, u něhož pitvou bylo zjištěno, že stížen byl vleklou zastaralou ozhrívkou a to v době dovozu z Ukrajiny do území republiky čsl., jenž nakazil druhé koně, jednak že oba jmenovaní dopustili se přestupku §u 8 uved. zákona.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané Josefem P. uvažoval nss takto:

Předpis Šu 53 lit. a) uveď. zákona vylučuje nárok na odškodnění, když držitel opomenul předepsané včasné oznámení o vypuknutí nakažlivé nemoci nebo o jejím podezření, anebo když mu přičísti lze jinaký přestupek platných zvěrolékařsko-policejních předpisů, stojící s dotčeným případem nákazy ve věcné souvislosti.

Nař. rozhodnutí odůvodňuje použití tohoto předpisu v daném případě tím, že st-l odsouzen byl pro přestupek Šu 8 zákona č. 177 z r. 1909 spáchaný tím, že převedl bez dobytčích pasů koně od D. z D. a od Ř. z O. Stížnost ovšem právem poukazuje na to, že trestní nález osp-é v P. z 12. února 1920, proti st-li vydaný, jako skutkovou podstatu přestupku označuje, že st-l »převedl koně z K. do D. a z D. do K. bez dobytčích pasů.« Převedení koně od Ř. z O. se tedy trestní nález netýká. Ale toto nedopatření v rozhodnutí jest pro posouzení daného případu bez významu potud, že jím zůstává nedotčeno zjištění, že st-l pro přestupek uvedeného předpisu potrestán byl. Že tu jde o přestupek zvěrolékařsko-policejních předpisů, jest mimo veškerou pochybnost. Spor mohl by tu býti jediné o otázku, jde-li o přestupek stojící s dotčeným případem nákazy ve věcné souvislosti. Tato věcná souvislost jest však dána tím, že podle skutkového předpokladu trestního nálezu st-l převedl koně od B. koupeného bez pasu, podle zvěrolékařského dobrozdání pak byl tento kůň již nakažen ozhrívkou a nákazu přenesl na ostatní koně P. Tyto okolnosti stížnost ani nepopírá.

Pokud však dovozuje, že přestupek, jehož se st-l dopustil, byl jen povahy formální a že není v nijakém poměru ke škodě, kterou odepřením odškodnění utrpí, jsou tyto okolnosti s hlediska Šu 53 lit. a) nerozhodné, neboť tento předpis neváže následky tam stanovené jen na přestupky zvláště kvalifikované, nýbrž na jakékoli přestoupení zvěrolékařsko-policejních předpisů.

Jestliže tedy úřad založil své rozhodnutí na zjištění, že st-l odsouzen byl pro přestupek platných zvěrolékařsko-policejních předpisů, jenž s poražením koňů, za něž se st-l odškodnění domáhá, byl ve věcné souvislosti, neshledal nss, že by toto zjištění zakládalo se na řízení formálně vadném. Poněvadž pak toto zjištění jest podle Šu 53 lit. a) samo o sobě dostatečným důvodem pro odepření odškodnění, jest výrok žal. úřadu st-li nárok na odškodnění odpírající s předpisem zákona ve shodě, pročež nss stížnost jako neodůvodněnou zamítl, aniž měl za nezbytno zkoumati, zda také druhý důvod v nař. rozhodnutí uvedený opírající se o předpis Šu 53 lit. d) zák. ze 6. srpna 1909 na st-le přiléhá.

Č. 2115.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Čechy).
— **Administrativní řízení:** Jde-li o převod nemovitosti před 5. říjnem 1920 uskutečněný, jest podacím místem pro rekurs proti platebnímu rozkazu o dávce z přírůstku hodnoty zemský (správní) výbor.

(Nález ze dne 22. března 1923 č. 8937/22).